

gen erleidet; vgl. स्थानिन्): भूतिप् इति स्थिते VIII. 14. Anf. 3) Fest entschlossen wozu (mit dem Acc. oder Loc. eines Nom. act.) प्रियानीति रत्नोबधे स्थितः V. 3. — Act. Mit अभि und einem Acc.: sich zu Jmd halten. प्राज्ञो गोविन्दमभि तिष्ठति V. 7. Med. 1) Auf Jmd (Loc.) beruhen, von Jmd abhängen: त्वयि तिष्ठते विवादः XXIII. 8. — 2) Sich Jmd (Dat.) entdecken, sich einem Manne ergeben V. 15. रामाय तिष्ठते सीता XXIII. 8. — Caus. स्थापयति XVIII. 8. Aor. अतिष्ठिपत् 9. Jmd (Acc.) Etwas (Acc.) lehren: धर्ममस्थापयद्विधिम् V. 5 — Desid. तिष्ठासति XIX. 17. — Intens. तेष्टीयते XX. 4.

— अधि Bewohnen. Mit dem Acc. वैकुण्ठमधिष्ठितः «V. bewohnend» XXVI. 129. अधिष्ठितो ऽब्धिम् V. 2.

— अव. Med. XXIII. 8.

— आ. Med. Etwas (Acc.) einräumen: नित्यं शब्दमातिष्ठते «er giebt zu, dass das Wort ewig sei» XXIII. 8.

— उद्. स fällt ab III. 170. — Act. 1) Sich erheben: आसनादुत्तिष्ठति XXIII. 9. — 2) Einkommen: ग्रामाद्यतमुत्तिष्ठति «aus dem Dorfe kommen 100 Rupien ein» ebend. — Med. Nach Etwas (Loc.) streben: मुक्तावुत्तिष्ठते ebend.

— उप Act. Med. Jmd (Acc.) mit einer Bitte nahen: भिक्षुर्धर्मिकमुपतिष्ठति oder उपतिष्ठते XXIII. 12. — Med. 1) Vorhanden sein: ज्ञानमुपतिष्ठते XXIII. 13. — 2) Mit Jmd (Acc.) zusammenkommen: पतिमुपतिष्ठते नारी XXIII. 11. — 3) Wohin (Acc.) führen (vom Wege): गङ्गामुपतिष्ठते पन्थाः ebend. — 4) Sich in Freundschaft an Jmd (Acc.) schliessen: सत्तमुपतिष्ठते साधुः ebend. — 5) Eine Gottheit (Acc.) verehren: विष्णुमुपतिष्ठते भक्तः ebend. — Mit dem Instr. des Gebets: गायत्र्योपतिष्ठते ऽर्कं विप्रः XXIII. 10.

— नि. न्यष्ठात्, नितष्ठौ VIII. 87, 45.

— प्र, वि und सम्. Med. XXIII. 8. प्रस्थाप्य XXVI. 212.

स्थान n. 1) Ort, Stelle VII. 76. आपः स्थाने जातो ऽकारः «ein an Stelle von आप् entstandenes अ» IV. 8. श्युवस्थानावीदृतौ «ई und